

Šikanování - informace pro žáky

Co je to šikanování?

Za šikanování se považuje to, když jeden nebo více žáků **úmyslně, většinou opakovaně ubližuje druhým**. Znamená to, že ti někdo, komu se nemůžeš ubránit, dělá, co ti je nepříjemné, co tě ponižuje nebo to prostě bolí. Strká do tebe, nadává ti, schovává ti věci. Ale může ti znepríjemňovat život i jinak. Pomlouvá tě, intrikuje proti tobě, navádí spolužáky, aby s tebou nemluvili a nevšímal si tě.

Později se otravování života stupňuje a zdokonaluje. Nastupuje fyzické násilí (bití, krádeže a poškozování věcí). **Šikanování je vážná věc a v řadě případů bývá trestným činem.**

Proč bývá člověk šikanován?

Není to proto, že by byl špatný, nebo proto, že by si to nějak zasloužil. Chyba není v něm, ale ve špatných vztazích mezi některými spolužáky. Převládá v nich bezohlednost a násilí.

Jak se můžeš bránit?

Když se ptali jednoho zoufalého žáka, proč o svém trápení neřekl rodičům, odpověděl: „Já nevím, když přijdu domů, tak se na to snažím nemyslet. A doufám, že už to bude lepší.“ Myslet si, že to bude lepší, je omyl. Nikomu nic neříct, je strkání hlavy do písku, které situaci jenom zhoršuje. Nevzdávej to a udělej následující:

Překonej strach a obrať se na učitele, kterému důvěřuješ nebo na školní psycholožku. Mohou ti skutečně pomoci, budou ti věřit a neprozradí tě. Svěř se svým rodičům.

V případě, že nenajdeš odvahu říct to ani svým rodičům, zavolej na krizová telefonní linka k šikaně 286 881 059 nebo na pražskou Linku bezpečí, telefon 800 155 555 nebo 116 111. Bezplatně můžeš telefonovat z celé republiky. Nepotřebuješ k tomu peníze ani telefonní kartu. Tito lidé ti budou věřit, protože nejsi sám, komu se něco podobného děje.

Co mám dělat, když někdo někomu ubližuje?

Šikanování, omezování osobní svobody a lidské důstojnosti je trestný čin. A každý trestný čin, o kterém víme, jsme jako občané státu povinni nahlásit. Jinak se sami dostáváme do konfliktu.

Pokus se pomoci nebo přivolej pomoc. Můžeš volat i na Policii ČR (tel.č.158).

Obrať se na učitele, kterému důvěřuješ nebo na školní psycholožku. Mohou ti pomoci, budou ti věřit a neprozradí tě. Svěř se svým rodičům.